

PROGRAMMA WHYNOT #3

Loie Fuller – Ola Maciejewska

De Rotterdamse choreografe Ola Maciejewska doet onderzoek naar het werk van Loie Fuller, een Amerikaanse dans pionier uit de late 19e eeuw. Fuller manipuleerde gigantische jurken – die ze zelf ontwierp en maakte – tot beeldende vormen. Tijdens het festival presenteert Ola Maciejewska twee verschillende uitvoeringen van Fuller's dans, een op vrijdag en een op zaterdag, elk in een andere jurk.

Soft Target – Margret Sara Gudjonsdottir

Op de festival vrijdag tonen we de performance *Soft Target* van Margret Sara Gudjonsdottir. Margret Sara is geobsedeerd door de hiërarchie die er bestaat tussen het publiek en de speler. In de natuur voelen dieren een sterke evolutionaire druk om op te kunnen gaan in hun omgeving, en zo zichzelf te verbergen: voor de prooi om het roofdier te kunnen misleiden, en voor het roofdier om de prooi te kunnen besluipen. Natuurlijke camouflage is een methode die dieren gebruiken om dit te kunnen bewerkstelligen. Het meest bekende dier dat van kleur kan veranderen - de kameleon - doet dit vaak niet om zichzelf te camoufleren, maar om zijn gemoedstoestand te uiten. Vanuit dit perspectief opent ze de discussie over vergelijkbare methoden die de mens kan ontwikkelen om met sociale interacties om te kunnen gaan.

The Critical Piece – Stechmann & van Rooij

Ze begonnen vanuit een simpel idee: Baseer een dans geheel op de basis van al bestaande dansrecensies. In plaats van een recensie die wordt geschreven als reactie op een dans, wordt de dans opgebouwd als reactie op de recensie. In dit stuk staat kritiek centraal, een erg belangrijke en machtige factor in de kunst productie. *The Critical Piece* draait deze relatie om: het bekritiseert de manier waarop kritiek vaak wordt gegeven. Het is een poging om de positie van de performer te versterken, door de nadruk te leggen op de lichamelijke kracht en de individuele kwaliteiten van de performers in relatie tot de overduidelijke kracht van woorden. In een deels geïmproviseerd laboratorium kijkt het publiek naar twee spelers die met de moeilijkheid van deze taak proberen om te gaan. Hun toegewijde pogingen zijn humoristisch, scherp, verrassend en soms beschamend.

Fitting – Cie. Willi Dorner

Op de festival zondag presenteert Cie. Willi Dorner de eerste publieke try-out van het nieuwe stuk *fitting*. In *fitting* benadert de Oostenrijkse Willi Dorner de ruimte niet als voorwaarde om grenzen te moeten trekken, maar als iets dat ontstaat uit de handeling van het afbakenen. Vertrekkend vanuit een basis element, een plank, beginnen de performers hun spel, een onderzoek, in het maken van scheidingen en het aangeven van grenzen – ze laten de handeling van het creëren van ruimte zien, recht voor onze ogen.

Patterns – Jennifer Tawley

In *Patterns* wordt er een bewegend patroon van licht op het netvlies van de

toeschouwer getekend. Bestaande uit verschillende krukassen die eindigen in 4 LED-lampen, produceert het apparaat nooit twee keer exact hetzelfde patroon. Door ons de bewegingen van het licht te tonen, demonstreert de installatie een chaos van patronen of patronen van chaos. Chaos die niet meer als onbelangrijk wordt gezien, maar als een steeds voortdurende collectie van mogelijke patronen.

Wood Ring Bench - Chris Kabel

De *Wood Ring Bench* van Chris Kabel - genomineerd voor de Dutch Design Awards - is gemaakt door een 10 meter lange, massieve houten balk in 100 stukken te zagen en deze vervolgens weer samen te voegen. Zo ontstaat een cirkelvormige bank waarbij de houtnerf over de gehele cirkel doorloopt. De bank wordt door zijn vorm, constructie en materiaal een ontmoetingsplek op het festival, waar contact als vanzelf gelegd wordt en gesprekken uit het niets op gang komen. Omgeven door het hout van één enorme boom voelt ieder zich veilig om zich open te stellen.

Duet – Marieke Dermul en Tamar Blom

Voor Marieke Dermul en Tamar Blom van de Mime opleiding vormt de *Wood Ring Bench* van Chris Kabel het toneel voor een korte performance: *Duet*. Over een man, een vrouw en een bank. Een duet over de drang om te ontsnappen, over vrij zijn en geborgenheid. En natuurlijk ook een beetje over liefde.

Dansimprovisatie en live muziek

Ook dit jaar zal er een energieke dansimprovisatie plaatsvinden, begeleid door onze WhyNot muzikanten. Wij starten met bewegen, en zijn benieuwd wat volgt...

ALFREDO GENOVESI

Alfredo is een improviserende no-wave elektronische gitarist. Met een wapenarsenaal aan elektronica en gevonden objecten maakt hij gefragmenteerde en gelaagde soundscapes, die binnen ieder genre passen.

FLORIS VAN DER VLUGT

Floris is een bijzonder veelzijdige saxofonist. Zijn stijl is energiek en melodisch, maar ook lyrisch en bedachtzaam en diep geïnspireerd door jazz iconen Charlie Parker en John Coltrane. Floris' veelzijdigheid wordt ook weerspiegeld in de diverse bands waarin hij speelt, o.a. QUINCEY, Wicked Jazz Sounds, Renske Taminiau, Pete Philly & Perquisite, Room Eleven en vele andere samenwerkingen.

MARIE GUILLERAY

Marie is een Franse vocalist, componist en geluidsartiest. Ze treed voornamelijk op in een vrije improvisatie, experimenteel en hedendaagse context. Haar werk focust op de ontwikkeling van vocale technieken, de combinatie tussen stem en elektronica en de brug tussen muziek en poëzie.

WhyNot Party

DJ Alec Smart keert met trots terug naar Festival WhyNot om het vuurtje aan te wakkeren met zijn unieke mix van 'heavy ghetto music' van overal ter wereld. De beste party beats worden heet geserveerd, buiten is het misschien nog koud maar

binnen wordt het tropisch!

La Valse – Thierry de Mey

Op vrijdag presenteren we Thierry de Mey's filmische antwoord op een choreografie van Thomas Hauert. De Mey koos voor de wervelende retoriek van acrobaten om het thema 'intercerebraal' te verkennen. De mentale ruimte tussen de performers, die gehoreografeerd zijn als een zwerm vogels, en de complexiteit van vormen ontketenen. Zonder dirigent en zonder vooraf opgezet plan.

Atomic 5.1 – Ula Sickle

De film Atomic 5.1 laat een performance zien, waarin stroboscopen worden gebruikt als referentie naar de originele betekenis van het woord stroboscoop. 'Strobos' betekent wervelwind in het oude Grieks en 'scope' komt van 'skopein', dat observeren betekent. Dit arrangement speelt met echte beweging, een danser die beweegt, fictieve bewegingen en de invloed van licht.

Cinedans

WhyNot presenteert in samenwerking met Cinedans een doorlopend filmprogramma, met een selectie gefocust op beweging, ritme en dans.

MAGMA & AMOHR

Opgenomen in het wilde landschap van de Faroës, een geïsoleerde groep eilanden in de noordelijke Atlantische oceaan, worden gefragmenteerde verhalen ontrafeld in de open, lege ruimte – versterkt door de extreme en oncontroleerbare weercondities. Zonder dialoog genereren de repetitieve patronen van beweging, costuums, muziek en landschappen een mysterieuze atmosfeer die de toeschouwer meeneemt naar een betoverend en prachtig universum.

DEEP END DANCE

Deep End Dance, een korte dans film geschreven door CoisCéim Artistic Director David Bolger, was een van de vier films die uitgekozen waren voor productie voor de Arts Council / RTÉ [Dance On The Box](#) 2010 en de film won meerdere prijzen. Deep End Dance laat een adembenemende onderwater moeder-en-zoon pas-de-deux zien. Hou je adem in als Magde David in het Marion College zwembad duwt, indriëdelijk pak, waarna het een kwestie van zinken en zwemmen wordt.

ONE MINUTE DANCE FILM

One Minute Dance Film bekijkt dans door het oog van de camera. Beweging ván het beeld en beweging ín het beeld komen samen. Het initiatief is een reactie op de invloed van reclame, videoclips en de toegenomen beschikbaarheid van camera's, computers en de toegang tot internet. Eén minuut lijkt kort. Maar de beperkte tijd dwingt de maker tot scherpe keuzes en een heldere stellingname. De korte films leveren vaak poëtische beelden die de kijker op de huid zitten en de tijd even stil zetten.

WhyNot Brunch

De festival zondag begint relaxt met koffie en croissants van de Bakkerswinkel en live

muziek door saxofonist Floris van der Vlucht en Michael Vatcher.

WhyNot Aftertalk

Na de performance door Cie. Willi Dorner vindt er een aftertalk plaats met o.a. Tim Voss (W139), Willi Dorner en Ola Maciejewska. In deze aftertalk kijken we terug op het festival en bediscussiëren we het effect van dans en performance in een andere (kunst) context, en wat dit betekend voor het eigen werk.

Workshops

CIE. WILLI DORNER

In een workshop geleid door één van de performance uit *fitting*, kan het publiek dichtbij de kunstenaar en zijn ontwerp op het podium komen, terwijl ze participeren in oefeningen en vragen over de relatie tussen het lichaam en de ruimte en het lichaam als object. Participanten komen in contact met elementen van improvisatie en kunnen mogelijk experimenteren met de planken uit de voorstelling. Open voor iedereen! Geef je op door een e-mail te sturen aan festivalwhynot@gmail.com

DANS IMPROVISATIE

Met een drietal workshops vol dansopdrachten bereiden we je voor op een groepsimprovisatie, die plaats zal vinden tussen het winkelende publiek in Amsterdam. Wil je meedoen en meer leren over dans improvisatie en het doorbreken van ruimtelijke patronen en lijnen? Geef je op via festivalwhynot@gmail.com en laat je nieuwe moves zien op het festival.

SILENT DANCER: AUDITIE

Silent Dancer is een performance voor één persoon, waarbij je heerlijk uit je dak kunt gaan op jouw favoriete muziekstijl. Wil jij deze persoon zijn en jouw '15 minutes of fame' opeisen? Geef je op voor de audities via festivalwhynot@gmail.com

Over WhyNot

Festival WhyNot is een initiatief van Stichting de Vreemde Beweging. Door hedendaagse dans uit haar conventionele theater context te halen, probeert Festival WhyNot een open en toegankelijke omgeving te creëren om dans te kunnen ervaren. Door performances, kunstinstallaties, films en live muziek in kunstruimte W139 neer te zetten, stimuleren we een inspirerende cross-over voor het publiek en de artiesten.

De eerste editie van Festival WhyNot vond in 2009 plaats en was meteen een succes. Jonge choreografen, dans films, een geweldig feestje en een fijne samenwerking met W139 bleken een gouden formule. Dit resulteerde in een tweede editie in 2011, toen uitgegroeid tot een 2-daags festival. Naast veelbelovende choreografen, was ook de Amerikaanse performance artiest Tony Orrico uitgenodigd die het festival naar een hoger niveau tilde. Dit jaar blijven we groeien, steeds beter en groter: 3 dagen vol choreografie, installaties, film, dans improvisaties, live muziek, nachtelijke feestjes, een muzikale brunch en workshops door o.a. Cie. Willi Dorner.